



Дамян Дамянов

Генерална репетиция

... Накрая всичко става сива
и отвратителна мъгла.
Дори и старост си отива,
преди съвсем да е дошла.
В болезнено-зла полудремка
полека заживяваш ти
сред ужаса на полусенки,
до вчера бивали мечти,
и като в полусън минават
през теб откъслеци от дни
с лицата на полузабрава –
лица на любени жени,
лица на весели другари,
на врагове, с които ти
врагувал си до смърт, до ярост,
но вече си се опростил.
Мълчиш. А въздухът подире
като завеса за „отвъд“
с плющене пада.
И разбираш:
актьоре, просто репетираш
във пуст салон самата смърт!

КРАЙ

© 1993 Дамян Дамянов

Сканиране, разпознаване и редакция: Борис Борисов, 2008

Набиране: Мартин Митов

Публикация

Дамян Дамянов, *Още съм жив*. ИК „Христо Ботев“, С. 1993. ISBN 953-445-114-5

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/8545>]